

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași**

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax :+0232 219899
e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. DGc 216 / 01.03.2012

privind soluționarea contestației formulate de
d-I X

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
sub nr. / **09.01.2012**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice II din cadrul aceleiași instituții, cu adresa nr. AIF/..... din 18.01.2012, înregistrată la instituția noastră sub nr. dg/..... din 19.01.2012, cu privire la contestația formulată de **d-I X**, cu domiciliul în Iași, b-dulnr., bl., sc., et. .., ap. .., jud. Iași, posesor al cărții de identitate seria MX nr., având cod numeric personal, împotriva Deciziei de impunere nr. din 30.11.2011 privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.

Suma contestată este în valoare totală de **0 lei** și reprezintă:

- 0 lei - diferență de impozit pe venitul anului 2009;
- 0 lei - diferență de impozit pe venitul anului 2010;
- 0 lei - dobânzi aferente diferenței de impozit pe venit pe anul 2009;
- 0 lei - penalități de întârziere aferente diferenței de impozit pe venit pe anul 2009.

Contestația este semnată de către **dl. X** în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că actul administrativ fiscal contestat a fost comunicat petentei în data de **09.12.2011** cu adresa nr. aif/..... din 30.11.2011 aflată în copie la dosarul cauzei, pe care reprezentantul acesteia a semnat de primire, iar contestația a fost depusă în data de **09.01.2012** la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, unde a fost înregistrată sub nr. dg/.....

Contestația este însoțită de Referatul nr. AIF/1022 din 18.01.2011 privind propunerea de soluționare a contestației, semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală – Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice II din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin care se propune respingerea contestației formulate de către **d-I X**.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. D-I X, contestă Decizia de impunere nr. 22792 din 30.11.2011 privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. 22791 din 30.11.2011, motivând următoarele:

În mod netemeinic și nelegal organele de inspecție fiscală au considerat nedeductibile cheltuielile cu combustibilul achiziționat în perioada 01.05.2009 - 31.12.2010, fără a ține cont de faptul că **Persoana fizică autorizată "X"** este autorizată să desfășoare activitatea cod CAEN 9511 "Repararea calculatoarelor și a echipamentelor periferice, activități care se desfășoară la beneficiari și/sau în afara sediilor proprii".

Petentul precizează că autoturismul și implicit combustibilul achiziționat au fost utilizate pentru activitatea care are legătură cu obiectul de activitate autorizat, astfel că aceste cheltuieli au fost efectuate în scopul realizării de venituri.

Autoturismul din dotarea **Persoanei fizice autorizate "X"** a fost utilizat expres pentru activitatea de prestări servicii de **reparații** a calculatoarelor și a echipamentelor periferice la sediile beneficiarilor și astfel se încadrează la excepții.

Menționează că autovehiculul a contribuit în mod esențial la desfășurarea activității și la obținerea de venituri, iar pentru justificarea consumului de carburant a întocmit ordine de deplasare și foi de parcurs pentru toate deplasările, respectând Normativul privind consumul de carburanți și ulei pentru automobile aprobat prin Ordinul Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor nr. 14/1982.

Consideră că organele de inspecție fiscală trebuiau să stabilească relevant starea de fapt a obligațiilor fiscale și să adopte soluția corectă admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare, respectiv pentru ce a fost necesară achiziționarea combustibilului și pentru ce s-a utilizat mijlocul de transport și să respecte prevederile art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: *"Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege"*.

Petentul sesizează și faptul că organele de inspecție fiscală nu au respectat prevederile art. 9, art. 94 alin. (3) lit. c) și art. 107 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, adică nu i-au adus la cunoștință constatările rezultate din inspecția fiscală și nu i-au dat posibilitatea să-și exprime punctul de vedere înainte de încheierea actului administrativ fiscal atacat.

Din adresa nr. AIF/..... din 25.11.2011 privind înștiințarea pentru discuția finală nu rezultă data și ora la care să se prezinte pentru a-și exprima punctul de vedere cu privire la constatările inspecției fiscale, fiindu-i încălcat astfel dreptul prevăzut la art. 107 alin. (4) din același act normativ.

Pentru aceste motive solicită admiterea contestației și desființarea în totalitate a actului administrativ fiscal atacat.

Anexează la contestație fotocopii după contracte, foi de parcurs și ordine de deplasare.

Prin adresa înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. dg/..... din 20.02.2012, depusă ca răspuns la solicitarea telefonică a organului de soluționare competent de a preciza motivele de fapt și de drept pentru întreaga sumă contestată, petentul precizează că recunoaște suma de 0 lei reprezentând impozit pe venit aferentă erorii de calcul a venitului impozabil în anul 2010, prin majorarea nejustificată a cheltuielilor cu suma de 0 lei.

De asemenea, precizează din nou că autoturismul este utilizat expres pentru activitatea de intervenție și reparații a calculatoarelor și a echipamentelor periferice a acestora, la sediile beneficiarilor, conform contractelor încheiate cu clienții. Aceasta presupune deplasarea la clienți la solicitarea acestora, în timp util, pentru remedierea defecțiunilor și asigurarea pieselor de schimb și a consumabilelor, neîndeplinirea obligațiilor contractuale atrăgându-i răspunderea civilă pentru întreruperea activității acestora.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice 0, urmare a inspecției fiscale generale efectuate la **Persoana fizică autorizată "0"** au încheiat Raportul de inspecție fiscală nr. 22791 din 30.11.2011 în care privitor la impozitul pe venit datorat de **d-I X** au consemnat următoarele:

Perioada verificată: 01.01.2008 - 31.12.2010.

În anul 2009 petenta a înregistrat pe cheltuieli deductibile în vederea calculării venitului net declarat suma de 0 lei reprezentând contravaloarea combustibilului auto achiziționat în perioada 01.05. - 31.12.2009, în condițiile în care art. 48 alin. (7) lit. 1^a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede că aceste cheltuieli sunt nedeductibile.

În anul 2010 a înregistrat din nou cheltuieli de această natură în sumă totală de 0 lei și a calculat eronat cheltuielile majorându-le nejustificat cu suma de 0 lei.

Ca urmare, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 30.11.2011, au emis Decizia de impunere nr. 22792 din 30.11.2011 privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere prin care au stabilit în sarcina **d-lui X** o diferență de impozit pe venit în sumă de **0 lei** pentru anul 2009 și în sumă de **0 lei** pentru anul 2010, din care **d-l X** contestă suma de **0 lei**. De asemenea, pentru diferența de impozit pe venit a anului 2009 au calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă de **0 lei**, respectiv de **0 lei**, pentru perioada 01.10.2010 - 24.11.2011.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatorului, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare se poate pronunța referitor la dreptul de deducere a cheltuielilor aferente achizițiilor de combustibil făcute în perioada 01.05.2009 - 31.12.2010 de către Persoana fizică autorizată "X", în condițiile în care din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că autovehiculul deținut de contestator este utilizat pentru activitatea de intervenție și reparații a calculatoarelor și a echipamentelor periferice a acestora, la sediile beneficiarilor, iar organele de inspecție fiscală nu au analizat dacă acesta se încadrează în excepțiile prevăzute de lege pentru care este permisă deducerea acestor cheltuieli.

În fapt, urmare a verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit că sumele de 0 lei pentru perioada 01.05-31.12.2009 și de 0 lei pentru anul 2010, reprezentând cheltuieli cu combustibilul, înregistrate în contabilitatea în partidă simplă a **Persoanei fizice autorizate "X"**, nu pot fi considerate deductibile la calculul impozitului pe venit după data de 01.05.2009, invocând în acest sens prevederile art. 48 alin. (7) lit. 1[^]1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, așa cum a fost modificat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale.

Contestatorul consideră că deductibilitatea cheltuielilor cu combustibilul este justificată deoarece se încadrează la excepția prevăzută în Codul fiscal la art. 48 alin. (7) lit. 1[^]1) „*vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, [...]*”

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 48 alin. (1). alin. (4) și alin. (7) lit. 1[^]1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și ale punctelor 39[^]1. și 45[^]1. din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, norme legale care dispun:

"Art. 48 Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă

(1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepția prevederilor art. 49 și 50.[...]

(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite; [...]"

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile :

[...]

1[^]1) în perioada 1 mai 2009 - 31 decembrie 2010, cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, cu excepția situației în care vehiculele se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă; [...]"

Norme metodologice:

39[^]1. Termenii și expresiile prevăzute la art. 48 alin. (7) lit. 1[^]1) pct. 1 au semnificațiile prevăzute la pct. 45[^]1 din normele metodologice date în aplicarea art. 145[^]1 din Codul fiscal din titlul VI "Taxa pe valoarea adăugată".

[...]

45[^]1. (1) În aplicarea art. 145[^]1 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru reparații și/sau intervenție reprezintă vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice, ce deservește personalul specializat în vederea reparării bunurilor, precum și cele utilizate pentru deplasarea în acțiuni de intervenție; [...]

e) vehiculele destinate exclusiv utilizării de agenți de vânzări reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activității unei persoane impozabile de către angajații acesteia care se ocupă în principal cu prospectarea pieței, desfășurarea activității de merchandising, negocierea condițiilor de vânzare, derularea vânzării bunurilor, asigurarea de servicii postvânzare și monitorizarea clienților. Se limitează deductibilitatea taxei la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de vânzări [...]"

În conformitate cu normele legale citate, pentru ca petenta să beneficieze de deducerea cheltuielilor aferente consumului de combustibil utilizat de autoturismul proprietatea **Persoanei fizice autorizate "X"**, nu este suficient ca acesta să fie utilizat în scopul realizării veniturilor

(condiție necombătută de organele de control), vehiculul trebuind, pentru perioada 01.05.2009 - 31.12.2010, să îndeplinească cerințele impuse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, adică să facă parte din categoria celor exclusiv folosite pentru activitățile exceptate de lege.

Din documentele existente la dosarul contestației rezultă următoarele:

Potrivit Certificatului de înregistrare seria B nr. 1511359 eliberat de Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Iași în data de 19.06.2008, **Persoana fizică autorizată "X"** este autorizată să desfășoare activitatea de "Repararea calculatoarelor și a echipamentelor periferice" - cod CAEN 9511.

Petenta a anexat la contestație un număr de 26 contracte care au ca obiect *"Prestări de servicii (reîncărcare de cartușe pentru imprimantele cu jet de cerneală, laser și copiatoare, service și vânzarea de consumabile aferente acestora) de către Prestatorul de servicii la comanda fermă a Beneficiarului."*, precum și 2 contracte de distribuție încheiate cu S.C. Y S.R.L. Iași și S.C. "Z" S.A. București

De asemenea, a anexat foile de parcurs zilnice întocmite pentru perioada 01.05.2009 - 30.09.2011, care poartă ștampila societăților la care petenta s-a deplasat și totalul kilometrilor efectuați.

Organul de soluționare reține astfel că autoturismul deținut de petentă s-ar încadra la excepția prevăzută de art. 48 alin. (7) lit. 1[^]1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv *„vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, [...] vehiculele utilizate de agenți de vânzări [...]"*, cu condiția ca acesta să fi fost utilizat exclusiv pentru aceste activități.

Deși aceste documente au fost anexate contestației formulate, în Referatul nr. AIF/... din 18.01.2012 privind propunerea de soluționare a contestației, organele de inspecție fiscală nu au făcut nici o referire la acestea și nu au analizat susținerile contestatorului în raport de motivele de fapt și de drept incidente în speță, limitându-se la a motiva că *"autoturismul utilizat nu este dotat cu utilaje sau instalații care să justifice încadrarea în excepțiile prevăzute la art. 48, pct.7, al.11 privind deductibilitatea limitată a cheltuielilor"* și că *"nu sunt întrunite nici condițiile precizate în conținutul art. 45.1. al.1 lit.f din H.G. 1040/2004 excepția de la deductibilitatea limitată."*

Organul de soluționare competent reține faptul că legea nu prevede că vehiculele utilizate pentru reparații și/sau intervenție trebuie să fie obligatoriu dotate cu utilaje sau instalații specifice așa cum susține organul de inspecție fiscală, expresia exactă fiind: *"vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice"*, astfel că nu poate reține acest argument al organului de control.

În ceea ce privește trimiterea făcută de organul de control la *"art. 45.1. al.1 lit.f din H.G. 1040/2004"* organul de soluționare competent reține faptul că acest articol nu există în actul normativ invocat.

De asemenea, nici din Raportul de inspecție fiscală nr. din 30.11.2011 și nici din Decizia de impunere nr. privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, nu rezultă că la examinarea stării de fapt fiscale organele de inspecție fiscală au efectuat o analiză a activității contestatorului și au avut în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar-contabile și fiscale relevante pentru stabilirea obligațiilor fiscale, obligație prevăzută la punctul 102.1 din Hotărârea Guvernului nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Pe cale de consecință, se fac aplicabile prevederile art. 216 alin. (3) și alin. (3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare”,

Aceste prevederi legale vor fi coroborate cu prevederile punctului 11.6. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.137/2011, care prevede că:

“Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente”, precum și cu prevederile punctului 102.5. din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.050./2004, care reglementează:

“În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat.”, cu mențiunea că art. 185 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, a devenit, prin republicare, art. 216.

Organele de inspecție fiscală vor avea în vedere și prevederile art. 218 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că:

“În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției

de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face după ce hotărârea judecătorească a rămas definitivă și irevocabilă”.

De asemenea, vor ține cont și de prevederile art. 47 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

“Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu irevocabil, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea ori modificarea atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate ori desființate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate sau desființate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului, va emite un nou act administrativ fiscal, prin care va desființa sau modifica în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente”.

Ca urmare, se va desființa parțial Decizia de impunere nr. privind impozitul pe venit suplimentar de plată stabilit de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., pentru impozitul pe venitul anului 2009 în sumă de 0 lei, impozitul pe venitul anului 2010 în sumă de 0 lei și accesoriile aferente diferenței de impozit pe venit pe anul 2009 în sumă totală de 0 lei, **urmând ca organele de inspecție fiscală prin alte persoane decât cele care au încheiat decizia de impunere contestată, în termen de 30 de zile de la data comunicării, cu excepția prevăzută de art. 218 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să procedeze la reverificarea Persoanei fizice autorizate "X" și să reanalizeze aceste obligații fiscale stabilite în sarcina d-lui X în funcție de cele prezentate în decizie, de argumentele contestatorului și având în vedere prevederile legale în vigoare pe perioada verificată.**

În ceea ce privește motivația contestatorului potrivit căreia nu i-a fost respectat dreptul de a fi informat și dreptul de a fi ascultat, organul de soluționare competent reține faptul că potrivit art. 107 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"ART. 107 Dreptul contribuabilului de a fi informat

(1) Contribuabilul va fi informat pe parcursul desfășurării inspecției fiscale asupra constatărilor rezultate din inspecția fiscală.

(2) Organul fiscal prezintă contribuabilului proiectul de raport de inspecție fiscală, care conține constatările și consecințele lor fiscale, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere

potrivit art. 9 alin. (1), cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nicio modificare în urma inspecției fiscale sau a cazului în care contribuabilul renunță la acest drept și notifică acest fapt organelor de inspecție fiscală.

(3) Data, ora și locul prezentării concluziilor vor fi comunicate contribuabilului în timp util.

(4) Contribuabilul are dreptul să își prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările inspecției fiscale, în termen de 3 zile lucrătoare de la data încheierii inspecției fiscale.

(5) Data încheierii inspecției fiscale este data programată pentru discuția finală cu contribuabilul sau data notificării de către contribuabil că renunță la acest drept."

Ca urmare, organele de inspecție fiscală trebuiau să-i prezinte contribuabilului un proiect de raport de inspecție fiscală și să-i dea posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere în termen de 3 zile de la data programată pentru discuția finală, cu excepția cazului în care acesta renunță la acest drept.

Se reține însă că deși, așa cum rezultă din Înștiințarea pentru discuția finală nr. AIF din 25.11.2011, aceasta a fost programată în data de 25.11.2011 la ora 13, iar contribuabilul nu a notificat echipei de inspecție fiscală despre renunțarea la dreptul de a-și exprima punctul de vedere, Raportul de inspecție fiscală nr. 22791 a fost încheiat în data de 25.11.2011 și nu cuprinde referiri la punctul de vedere al petentului sau la renunțarea la acest drept.

Se constată astfel că motivația petentului este întemeiată, urmând ca echipa care va efectua reverificarea să aibă în vedere și acest aspect.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art. 1 Desființarea parțială a Deciziei de impunere nr.din 30.11.2011 privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., pentru suma totală de **0 lei** reprezentând:

- 0 lei - diferență de impozit pe venitul anului 2009;
- 0 lei - diferență de impozit pe venitul anului 2010;
- 0 lei - dobânzi aferente diferenței de impozit pe venit pe anul 2009;
- 0 lei - penalități de întârziere aferente diferenței de

impozit pe venit pe anul 2009, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin alte persoane decât cele care au încheiat decizia de impunere contestată, în termen de 30 de zile de la

data comunicării, cu excepția prevăzută de art. 218 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să procedeze la reverificarea **Persoanei fizice autorizate "X"** și să reanalizeze aceste obligații fiscale stabilite în sarcina **d-lui X** în funcție de cele prezentate în decizie, de argumentele contestatorului și având în vedere prevederile legale în vigoare pe perioada verificată.

Art. 2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatorului și Activității de Inspecție Fiscală - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice II din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR EXECUTIV,

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**

ȘEF SERVICIU JURIDIC,

Întocmit,
consilier superior

4ex./27.02.2012